

Från parlamentet i Ottawa.

Revyn av en medlem i parlamentets pressgalleri.

Ottawa den 9 maj 1924. Det hopp man bytt, att budget-

Av vänt att döma synes samtliga de femtio konservativa riksdagsmännen i parlamentet ha för avsikt att leverera ett budgettal. Man hade hoppats att en rostning skulle ha kunnat föregå denna vecka och regeringens hade förväntat sig för densamma.

Dr. Lovett, liberal representant för Annapolis, gjorde följande torsdag det senaste förslaget att budgettalen, undantagandes partiledarnas, skulle inkränkas till tretton minuters tid och satta själv ett exempel härutinnan genom att endast tala i tretton minuters tid.

Vad de konservativa äro mest angelagna att framhålla i sina budgettal är att tariffreduktionerna komma att i till industrialerna i Canada. Den gamla visan om stängda fabriker och sysslolösa arbetare, som den konservativa oppositionen alltid i hög grad sett sig tvungen att framföra, är i denna reform sammantaget av nöden. Det föredraget är synnerligen mycket verkligt arbete inför denna parlaments session, och det skulle vara möjligt att göra flera sällt allsammans på tre månaders tid, men alla tecken synes ge vid handen, att fyra månader skerligen komma att användas och de konservativa senatorerna höra att hålla parlamentet kvar till augusti näst.

Man torde erinra sig att strax efter det budgetet framträdde ankommo till Ottawa från Hamilton och andra stora industrialcentra ett antal delegationer, vilka framhållt den faktiska situationen i dessa fabriker. En av dessa delegationer leddes av C. W. Kirkpatrick, industriell kommissionär för Hamilton. Hans ölycksprofeter voro ömkliga. De industrialer som nu finnas skulda roddas lagga ned sitt arbete och andra som ämnade slå sig ned i Canada skulle drivas bort, på stöd han. The Hamilton Spectator, en konservativ tidning, har emellertid i sitt nummer för den 25 april publicerat en intervju, som tydligt haft med samma Kirkpatrick varit denne har nämnt annat än att säga. Han säger bland annat följande:

"De industrialerna utsiktarna i Hamilton äro för tillfället lysande än de va-

det under flera år. Under följande vecka har över ett halvt dusin representanter för stora industrifirmer, vilka ännu så sig ned i Hamilton, öppet Kirkpatrick, för att rådfråga med honom "De dessa hade fört ståt i skriftlig förbindelse med Kirkpatrick. Han säger att åtminstone tre av dessa firmer komma att slå sig ned i Hamilton".

Desa industrier, vilka äro både amerikanska och canadensiska, äro tydligen stora industrier. Utan tvivel kan Hamiltons erfarenhet dupliceras å andra håll. Det är emellertid ett mycket talande bevis för hur yttertilliten tror man bör sätta till den propaganda, som de skyddade och primen oppositionens svar var. "Inte tillfälle". De påstå att de ha åtminstone ett fjordel fem budgettal att leverera, och de ha allredan levererat — 16. De progressiva, vilka alltid kritiserat för att ha talat i oändlighet, ha däremot visat en större återhållsamhet då det gällt att "prata" än något av de andra parterna och äro värda ett erkännandets ord för denna moderation.

Såväl de liberala som de konservativa ha uttryckt sin fulla belåtnhet med de intryck som budgetten i sin helhet gjort runt landet. Hitintills är Mr. Marler den enda liberal, som uttryckt någon missbelåtnhet med densamma.

Mr. Marler tillhör denna penningsgrupp i Montreal, vars politiska affinitationer och förbindelser alltid kommit i andra rummet, medan de finanssiffrorna förstås varit i centrum. Mr. Marler tyckte ej om tröskel, han tyckte ej heller om motionen om järnvägsinverkan färdigbyggande och han tyckte ej heller om motionen om järnvägsinverkan färdigbyggande och han tyckte ej heller om motionen om järnvägsinverkan färdigbyggande.

Kunna vi genom beskattning göra oss rika? Ehuru budgetdebatten är långvarig och utdragen, så tjänar den likväl som en uppbyggande faktor, då det gäller att för landet tydliggöra de fundamentala skillnaderna mellan hög- och låg-tariff-partierna. Det gäller en ekonomisk fråga, och många belysande fakta bli nu genom debatten rensade i Hansard, som komma att bli till oavbruten nytta vid en kommande valstrid. Mr. McCone, den stridsfärdige progressiva representanten från västern, uttalade sig nyligen i följande ordalag:

"Jag accepterar det påståendet att striden nu gäller hög tariff eller låg tariff och jag måste säga, att jag är i favor av låg tariff. Striden pågår och jag kan säga mina vänner å mot satta sidan: "Vi motas vid nästa val och skola då bryta en lans över just denna fråga och vi skola då ge er en grundlig stukning". Under alla förhållanden är det en fråga som vi i Canada måste få avgjord. Den måste upptagas på ett årligt sätt och politiskt ordryttleri borde upphöra. Frågan är: Kunna vi beskatta oss själva till vi bli rika eller inte? För mig är det jag i favor av tariffminskningar, gradvisa sådana, utan att förtryck stora industrier.

Min högsta önskan är att i detta skärp hand se ett bestämt och definitivt tariffprogram, vilket på ett effektivt sätt blir genomfört."

Bevis

Berättelse av Sigge Stark.

Det var fru Lucie själv som öppnade dörren, sedan Martin, hennes mans bäste vän, ringt tre gånger, men inte den vanliga, skrattande och livliga Lucie, utan en var hon svullen och rödströket och spåren av tårarna voro inte utplånade av pudret som nervöst och frisktigt livligt ditsmetat, medan dörrklockan ringde.

— Mon kära Lucie! Vad har hänt? Fru Lucie undertryckte en krampaktig suckning. — Vi ska skiljas, Georg och jag, sade hon. — Får man stiga in och bora de närmare detaljerna? — Ja visst. Du kommer just lagom för att rådda mig från att bli vanständig. Jag är utom mig av nervositet efter att ha suttit ensam hela dagen. Georg har läst varit hemma i natt. Han är förtvål.

— Var är han? — Jag vet inte. Jo jag vpt men... — Se så, lugna dig nu. Det hela måste vara något missförstånd. Tala nu om allsammans för mig, så skall du få se att jag kan övertyga dig om att det är inte så allvarligt som du tror. För det första: Vem av er är det som har ett förebrå den andra något? — Jag — naturligtvis! Georg har sagt att han är... — Ja det är förskräckligt, men jag kan inte missta mig. — Hon nyttade. — Om vad? — Att han är mig otrogen. — Georg otrogen? Nej vet du, Lucie, nu är jag alldeles övertygad om att du ta'r misste. Har du någon sin haft någon anledning att beklaga dig över Georg? Har han inte varit den mest monstergilla äkta man under solen? Och är han inte så kär i dig... som en klockarkatt? — Jag trodde det ändå tills för tre dagar sedan. — Och vad har du för skäl att inte tro det nu? — Du tror att det är obillighet och tycker att jag är oronlig, men vad säger du om det här? — Fru Lucie räckte honom ett brev som hon tagit fram ur sin blus. Martin läste det och hans uttryck förändrades något. — "Älskade Georg! Jag vet att du kommer att göra som jag ber dig, fast du sade att du inte ville det för din hustrus skull. Hur skulle hon få veta det? Inom är nu närmare än du att i att lämna det till främlingar! Du tyckte ju om henne, Georg. Tänk dig lillan hos människor, som kanske skulle vara härd mot henne? Tänk på hur jag skall känna det nu! Jag vet att du kommer att bli hennes stöd trots allt — när jag är borta. Först må Georg att jag skaffat dig dessa bekymmer, men du är ju den enda människa jag har i världen att vända mig till i min olycka. Kom i kväll vid samma tid som i går, till lillan och Din Alice".

Martin vet långsamt ihop brevet och gav det tillbaka till Lucie. — Vad säger Georg? frågade han. — Säger? Naturligtvis, säger han att han är mig otrogen, att jag lämlig dumheter o. s. v. i den stillen.

Uppföd spädbarnet på Eagle Brand... The Borden Co. Limited. E 13-24 MONTREAL.

Since 1857

— Då är han trogen också. — Hur kan du ta honom i försvar, sedan du läst detta? — Fru Lucie brast på nytt i gråt. — Ingen har medlidande, med mig. Ingen bryr sig om vad jag känner. — Lagna dig. Ingen skulle ha mera medlidande med dig än jag — om det verkligen vore något. Men det måste finnas en förklaring. Hur förklarade Georg själv brevet? — Inte alls. Han vet inte att jag läst det. — Vill du att jag skall fråga honom? — Vad tjänar det till? Han skulle inte säga dig sanningen ändå. Ah, vad jag är olycklig! — Var är Georg? — Var kan man träffa honom? — Han är väl hos henne, den där kvinnan, som är mor till hans barn. Men var hon bor, vet jag inte. Du inbillar dig väl inte att han skulle tala om det för mig? — Na jag skall väl försöka ta reda på kvinnan Georges kär, bara för att övertviva dig om att du gör honom orätt. Du skulle ha mera förtroende för honom, Lucie. — Förtroende! Just hans egna ord! Du har talat med honom? — Nej. Han har bett dig ha förtroende för honom? — Han säger att om jag inte har mera förtroende för honom, så är det lika så gott att vi skiljas. Ja, det var förstas jag, som sade att jag ville skiljas, och att han inte satte sig emot det, bevisar ju bäst att han vill bli kvitt mig för att få vara tillsammans med den andra. — Inte alls. Men nu går jag i alla fall och gör vad jag kan. — Du har fröjd över det? — Ja, han har talat med Georg om brevet och i stället för att urskulda sig och förklara saken, förbrände han mig att jag letat i hans fickor. — Vilket du heller inte borde ha gjort, inföll Martin. — Du också nyttade Lucie nästan hysteriskt. — Ingen kan säga sig in i hur jag lider. Om jag bara inte åskade honom trots allt. Trots hans förbindelser bakom min rygg, trots hans kärva sätt mot mig! Men du kan inte sätta dig in i detta. Naturligtvis återstår mig ingenting annat än skilsmässa, och efter detta vill jag naturligtvis inte heller leva tillsammans med honom, jag... — Du säger att du fortfarande älskar honom, avbröt Martin — och ändå låtar du inte på honom? — Hur skulle jag kunna det, med dessa bevis i mina händer? — Inte ens om jag säger att jag vet att du kan lita på hans trohet? — Nej, för du står på hans sida och håller med honom. — Na, så sätt på dig kappan och kom med mig då? — Vart? — Det får du se. Jag har spionerat på Georg, inte för att jag misströdde honom — jag känner honom för väl för det — men för att rådda honom från dina misstankar och skilsmässa, som skulle göra honom olycklig. Kom nu. — Martins allvarliga nästan stränga min avböll Lucie från att fråga mera, hon satte på sig kappan och hätt och följde honom. — Utanför väntade en bil, som förde dem till ett litet lyst hotell vid en smal gata, och Martin förde sin följeslagerska till ett rum som han tyckte ha bestämt i förväg, ty de gingo direkt dit, utan frågor från personerna. Martin öppnade en dörr, som förde till en smal gång, vilken tycktes ha tjänat till serveringrum. I inrågens andra änden fanns en dörr med matta plastrer, och dit följde henne Martin. — Lyssna nu och använd både ögon och öron, sade han. — Färgen var här och där borstkvad från rutorna, så få Lucie kunde se in i rummet, där ljuset var tänt. Hon såg en vägg, i vilken en vacker bild kvinnan vilade mot det högt upp-

Vetenskapliga teorier angående livets uppkomst.

Av dr. Edvin E. Slosson.

En av livets svåraste gåtor är den, hur liv uppstått på jorden, hur det första levande väsendet kom till, eller rättare sagt kanske, huru levande väsen ständigt komma till. Denna fråga, detta problem att slå en bro emellan de levande och de döda tingens värld låter sig sällsamma helt enkelt på så sätt, att man förvånad och sammanblandad de båda problemerna är mystiskt och svåröfklarat, men det väcker i alla händelser, hos oss, ty vi se ju denna process ständigt föregå runt omkring oss. Den materia, som nu ligger som en del av vår kropp, var för ej så länge sedan luft och stoft, och ständigt, för varje minut som går, återtaga organiska partiklar i vår kropp samma organiska karaktär som förut. Se vi oss omkring i naturen, skola vi tänka, att en enda cell kan genom att upptaga organiska ämnen växa till en erk eller till en elefant. Geologen har haft oss, att de enklaste formerna av liv kunna under tidens lopp utvecklas till större och mer sammansatta organismer. Men i alla de fall som hittills studerats har det alltid funnits en levande cell till att börja med och ingen har ännu lyckats påträffa en cell, som uppstått av dö materia. Den gamla satsen "ex nihilo materia" står ännu oöverlagad. Här ha vi alltså den följande länken i utvecklingskedjan, evolutionen av moder jorden från en glödande massa till en bebodd värld.

Vetenskapshemmen har emellertid lyckats slå avspråk av problemets svåröfklarhet. Detta har nu ansett sig att säga från två sidor på samma sätt som då man spränger en tunnel genom ett berg. Biologerna arbetar på den ena sidan och kemisterna på den andra, båda lagen i syfte att genombräda den barriär, som skiljer dem åt. De ha bildligt talat kommit så nära varandra, att de kunna ropa till varandra, men ännu återstår en vägg, innan de kunna skaka hand. Kemisterna gör dock oavbrutet. Kemisterna göra ständigt nya rön och framställa allt större och mer komplicerade molekyler. Många av dessa syntetiska enheter äro lika dem, som ingå i levande materia. Biologerna förtroas icke heller utan uppträda oavbrutet och klara och mindre livsformer, organismer, som till och med äro mindre än kemisternas största molekyler. De två vetenskapliga trupperna arbeta nu var och en på sitt håll på att lösa spåret om, vad slags mellanform det är, som ligger på själva gränslinjen mellan kemiens och biologens fält. Det är tydligt, att denna urform, denna primitiva varelse, är enklare till struktursätt än de encelliga växterna och djuren, bakterier och protozoerna. Denna primitiva organism eller denna med liv utrustad substans, har till och med utredat blivit döpt och fått namn, på samma sätt som man ofta gör ett barn namn, innan det föds. Man kallar den "protococcus" och "proben". Professor J. W. Gregory vid Glasgowuniversitetet benämner den i Encyclopaedia Britannica tilläggsvolym: "En kolhaltig slämsmassa, som har många av ett levande väsens egenskaper, kan med konat framställas, och skulle troligen ha kunnat bildas på naturligt väg under de omständigheter, som förefunnos, då världen var ung. — De lösa, slamliga stränderna utmed urhavet här på jorden och det rikare, varmare, fuktigare och jämnare klimatet, som då rådde, torde ha varit särskilt gynnsamma för denna utvecklingsprocess."

Andra vetenskapshemmen på ännu längre och uppgifliga den teorien, att liv icke endast ursprungligen uppstod genom någon uti händelse utan i exceptionellt goda klimatiska förhållanden långt tillbaka i tiden utan att denna transformering är näotings, som försäkrat varje dag. Denna åsikt har uttryckts av dr. H. T. Gates, som är professor i botanik vid Londonuniversitetet samt även av Sir E. A. Schafer, som beklädde presidentbefattningen vid British Association for the Advancement of Science. Även en annan auktoritet, den nu avlidna professor Benjamin Moore, lutade på samma åsikt, ty han sade i sin bok "Biochemistry" av år 1921 följande: "Det måste finnas en hel värld av levande varelser, som mikroöppet ännu icke är avslöjat för oss, ledande upp till bakterier och protozoerna. Livets nedersta gräns ligger icke där bakterier och protozoerna komma till (dessa organismer äro högt utvecklade varelser på jorden) utan längre ned bland kolloiderna eller slemmjuren. Livets början var icke en spontan händelse, som ägde rum för miljoner år sedan för att sedan ännu mera upprepas, utan en företeelse, som återupprepas ständigt även den dag som i dag är. Om därför genom en katastrof alla levande varelser skulle utplånas, så skulle under tidens lopp, under en process, som fortgår under miljoner år, levande, intelligenta väsen på nytt uppstå från "djupet".

Om nya livsformer nu uppstå, så kan det hända, att en del av dem ta ger parti om oss och förena sig med sjukdomsbakterierna i remsansamt grepp på människoskicket. Denna utvecklande teori har upprepats av Frederick W. Twort vid universitetet i London. Han menar, att käfta kan bero därpå, att primitiva protoplasmamolekyler brutit sig från de nor-

— Det är märkvärdigt, hos mig blir målarna sårigt färdigt i köket, hos er blev han färdig på två dagar. — Det kan jag förstå, min köksa är 60 år gammal, er bara 20. — Kommer ni ihåg att ni sådde en flaska häravten till mej sist? — Barberaren: — Ja då hjälpte det. — Nej, men se mig nu sex stycken till. Jag tänkte skoja lite med mina vänner. — Elakt. Fru, som återkommit från sommarmojtet: — Nu har jag då riktigt vant mig vid livet på landet. Jag har till och med lagat mat åt svinen. — Hednes man: — Och de ha ätit den också?

ALLA BILJARDSPELARE I KENORA

söka sig nu vägen till ALF. CANTZLERS BILLIARD HALL 22 Mathesen Str. Platsen skötes nu av den kände Kenorabon Alf Cantzler, och till alla besökare absolut behållhet — och ligger för öfrigt centralt till. Alla finns vägen dit, och kan platsen på det bästa rekommenderas till alla vänner av god billiard.

PATENTER

Trade Marks—Copyrights Fetherstonhaugh & Co. Den gamla etablerade firman 36-37 C.P.R. Building. Hörnet av Portage & Main St. WINNIPEG. Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välskötta firma. Skriv ert upplysningar.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York. Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna ordnningar för 2:dra och 3:de klass, soss passagerare. REKOMMENDERAS AV LEDANDE ANGBÄTSSBOLAG. Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

DIAMANTER

Tillskriv oss idag för vår nya prislista på diamanteringar och andra juvelerare-saker. Vi sälja på små detaljhandel. UNITED JEWELLERY CO. 222 Portage Ave., Winnipeg, Man.

JACKSON BROS.

Speciellt uppmärksammas postorder Juveler- och Guldsmedsaffärer, UR- och JUVELREPARATIONER. 9962 Jasper Ave., East Tel. 1747. Edmonton, Alta.

DONOVAN & NORDQUIST

BARRISTERS, SOLICITORS ETC. 704 Lombard Bldg. (Corner Main & Lombard) Telefon A 1063 Geo. E. Nordquist, L. B. W. J. Donovan.

Ogifta Damer och Herrar

scm önska göra bekantskap med personer, som äro "värda" från \$1,000 till \$45,000, sånd 10 cents för upplysningskard. Damer kostnadsfritt. Tillskriv PETER E. HANSON Box 1005, Chicago, Ill.

På husförhöret. Prästen: — Kan du, Per Olsson, säga mig vad som är högre än alla kungar.

Per Olsson: — Då ä la eslet.

Missgärningsnisse.

Ett teatersällskap som besökte landsorten kom en dag till Sköping för att uppträffa publiken med "Den stora lidelsen". En av huvudfigurerna i stycket skulle vid ett tillfälle, vänd till dottern i det hus där handlingen var förlagd, utlåta sig på följande sätt. — A, se fröken Beate redan tillhållna från promenaden och i ny toalet. — Men missgärningsnisse var framme och stökade så till att skådespelaren vände så att säga ut och in på repellen och glöddställdes utbrast: — A, se fröken Beate, redan tillhållna från toaletten och på ny promenad! — Bättreos. "Förliden höst och tidigt på vintern led jag mycket av bättros, som undergrävde min hälsa och gjorde mig ytterst eländig", skriver herr Wm H. Edelestein i Detroit, Mich. "men Dr. Peters Kuriko hjälpte mig, på fötterna igen. Jag mär nu fortfarande att jag kan göra ett styvt dansverk". Detta gammaldags örtpreparat är ett konstitutionellt läkemedel, det stärker avföringsorganen och bortför överflödiga och giftiga ämnen ur systemet; det upplivar blodet och påskyndar matsmältningsprocessen. Det är ett tillförlitligt styrkemiddel för gamla och unga. Apotekare kunna ej sälja det; det tillhandtagas direkt av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

